

A tartalomból

1-4. oldal
Az aszály elleni védekezés
a Körös-vidéken

5. oldal
Részt vettünk az MHT XXXVII.
Országos Vándorgyűlésén

5-6. oldal
Országos Mérőgyakorlat
Tiszafüreden

6-7. oldal
Vízügyi Téradat és
Térinformatikai Országos
Értekezlet

7-8. oldal
Országos Vízrajzi Értekezlet
Sikondán

9-12. oldal
Interjú Bencsik Imre
osztályvezetővel és
Valastyán László
szakaszmérnökség vezetővel

12. oldal
Török Árpádról nevezték el a
vízmű dísztermét

12-13. oldal
Aranyosan csillogó Körös-Kupa

13. oldal
Pendelytől a gatyaszárig

13. oldal
Országos Vízhozammérő
Gyakorlat Gyulán

14. oldal
Családi Nap

15. oldal
Vízügyi értékeink megőrzése
a Baráti Kör legfontosabb
célkitűzése

15-16. oldal
Budapest nevezetességeivel
ismerkedett a Nyugdíjas Klub

16-18. oldal
PÁLYÁZATI HÍREK

25-27. oldal
Hidrometeorológia

27. oldal
Hidrologia

Az aszály elleni védekezés a Körös-vidéken

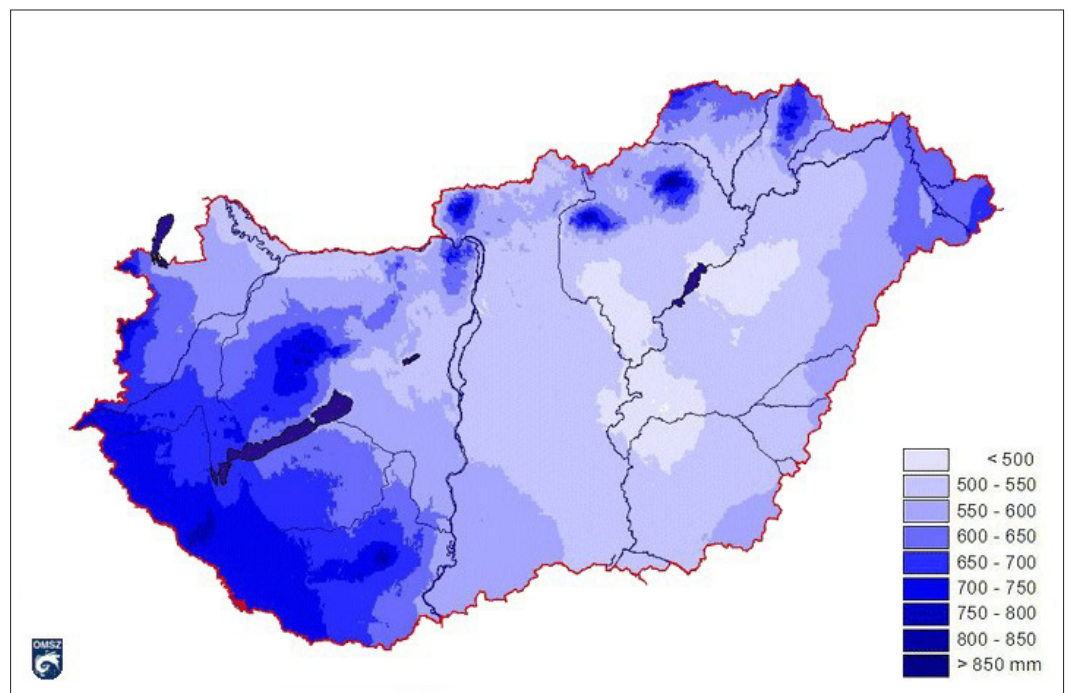
Bizonyára sokaknak ismerős a híres környezetvédelmi aktivistának; David Browernek az az idézete, miszerint: „*A Földet nem apáinktól örököltük, hanem unokáinktól kaptuk kölcsön*”. Ezt az igen mély mondanivalóval rendelkező idézetet sajnos az emberiség sokáig nem követte, azonban szükségszerű (ha még nem késő) a jelenlegi szokásainkon változtatni, hogy a Föld továbbra is élhető maradjon.

Bolygónkon az 1850 óta jegyzett hőmérsékleti adatokat figyelembe véve, az elmúlt három évtized mindegyikének átlaghőmérséklete magasabb volt, mint az azt megelőző évtizedeké. A 19. század végéhez képest a Föld átlaghőmérséklete 0,85 °C-kal nőtt, ami nagy valószínűséggel az üvegházhatású gázok mennyiségi növekedésének tudható be. Ahogyan a nevékből is lehet következtetni ezek a gázok az üvegházak búrájához hasonlóan viselkednek, a Nap hőjét beengedik, azonban a világűr

felé útját állják. Üvegházhatású gázok közé sorolható a szén-dioxid, a metán, a dinitrogén-oxid és a fluortartalmú gázok, melyek nagy része ipari tevékenység során kerül a légkörbe. Természetesen nem csupán az ipar, hanem az állattenyésztés, az erdőkivágások és egyéb emberi tevékenységek is nagyban hozzájárulnak e gázok légköri koncentrációnövekedéséhez. A következő oldalon lévő ábra öt fontos szférában, ágazatban mutatja be, hogy a globális felmelegedés milyen változásokhoz vezethet.

Magyarország - hőmérsékleti átlagát tekintve - követi a globális változásokat, azonban a csapadék rendkívül változékony. Hazánk éves csapadékmennyisége 500-750 mm. A csapadékeloszlást tekintve az ország nyugati részén és a magasabban fekvő területeken az éves csapadékösszeg elérheti, sőt meg is ha-

Folytatás a 2. oldalon →

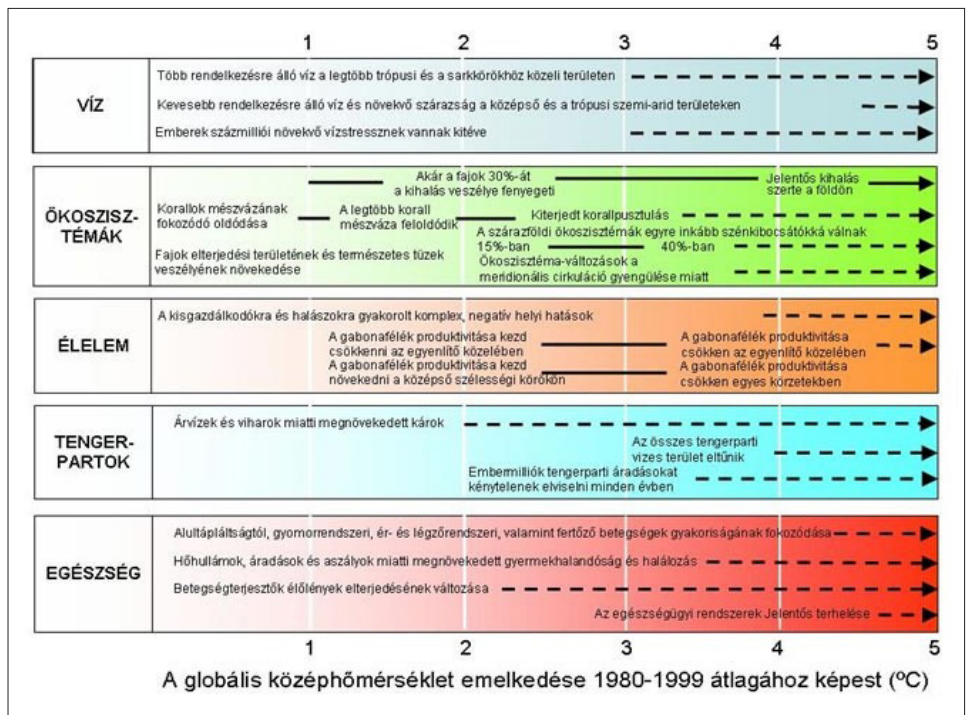

Átlagos éves csapadékösszeg az 1971-2000 közötti időszak alapján Forrás: OMSZ

ladhatja a 800 mm-t is, míg az ország középső-, keleti részén ez az érték nem éri el a 600 mm-t. Sajnos az elmúlt 109 év alatt a csapadék-összeg ráadásul közel 10%-os csökkenést mutat.

Az éves csapadékmennyiség csökkenése mellett előfordul, hogy hirtelen lokálisan jelentős, kiemelkedő mennyiségű „égi áldás” hullik, míg vannak hónapok, melyek során nincs csapadék. Ennek a szélsőséges, megváltozott időjárásnak több katasztrófa is tulajdonítható; árvíz, belvíz, viharok, hurrikánok és nem utolsósorban az aszály. Érdekes, hogy aszály esetében általánosan elfogadott definíciót sem a hazai, sem a külföldi szakirodalom nem közöl. Általánosságban elmondható, hogy tartós csapadékhiány és magas hőmérséklet együttes kialakulása jellemzi az aszályt.

Ahogy az aszály definíciójára, úgy az aszály mérésére is többféle mérőszám szolgál. Egyesek szerint már a csapadékmennyiségből is lehet következtetni az aszályra, azonban a kutatók kifinomultabb indexek (csapadék mellett a párolgás, a hőmérsékleti és az azt befolyásoló tényezőket is figyelembe veszik) használatát helyezik előtérbe. A külföldi és hazai gyakorlatban is több elfogadott mutatószámot alkalmaznak, melyek használhatósága régióként eltérő lehet. Nemzetközi

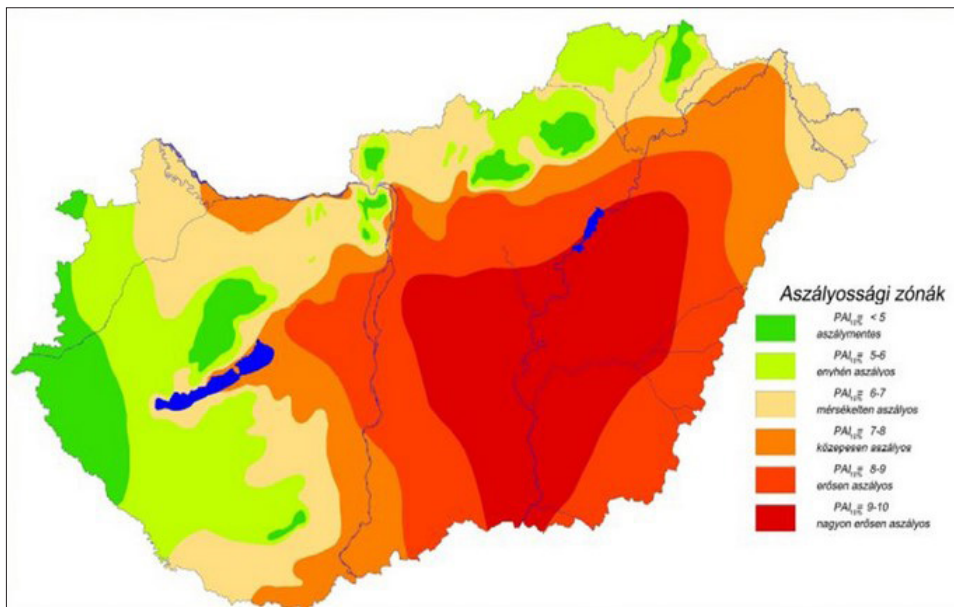
Leginkább érintett szférákban és tevékenységekben várható változások a globális középhőmérséklet függvényében Forrás: IPCC (2007)

viszonylatban elfogadott a Standardizált csapadékindex (SPI), melynek nevéből is lehet következtetni, hogy a csapadékatatok figyelembevételével vizsgálja a meteorológiai aszályt. A Palmer-index (PDSI) már a párolgást, talajnedvességet, elfolyást is hozzáteszi. Mindkét indexről elmondható, hogy hosszabb időszak esetén alkalmasak vizsgálódásra. Magyarországon a Pálfaei Imre által kifejlesztett Pálfaei-féle Aszály Index (PAI) terjedt el széles körben, mely figyelembe veszi a hőmérsékleti, párolgási, csapadék és talajvíz-szint viszonyokat is. Az index (egy mezőgazdasági év vonatkozásában)

egyetlen számértékkel jellemzi az aszályt. Kiszámítását 1988-tól kezdve használjuk a mai formában; először az alapértéket határozzuk meg, majd három korrekciós tényezővel (hőmérséklet, csapadék, talajvíz-szint) szorozva kapjuk meg az index értékét.

A PAI index által előállított aszályossági térképről leolvasható, hogy az ország nyugati és északi területe aszálymentes, illetve enyhén-, mérsékeltén aszályos. Magyarország középső, keleti részei erősen, illetve nagyon erősen aszály sújtotta területek. Ezeken a területeken kulcsfontosságú, hogy a gazdálkodók figyelembe vegyék az aszály veszélyét, hiszen aranykorona szempontjából igen magas, értékes földek jellemzik a vidéket.

Régen egy aszályos időszaknak igen komoly következményei voltak, hiszen amelltt hogy az adott évben a kedvezőtlen időjárás miatt nem lett megfelelő a termés, a következő évekre is hatással volt, hiszen nem tudtak kellő tartalékokat képezni. Az aszály miatti éhínség az állatok elhullása mellett, az emberiséget sem kímélte, egyes feljegyzések szerint 1015-ben például a nagy szárazság

10%-os előfordulási valószínűségi PAI aszályossági térkép Forrás: Pálfaei (2004)

miatt, az éhhalál mellett pestisjárvány pusztított. Voltak olyan évek, amikor már a háztetők is lángba borultak a legkisebb szikra hatására is, előfordult, hogy kilenc hónapig egy csepp eső sem esett, folyók váltak átgázolhatóvá. Az 1850-es évektől az aszályokat meteorológiai adatok alapján is tudjuk értékelni, hiszen ekkor már néhány állomás működött az országban. Kiemelendő az 1863. évi aszály, melyet két száraz év előzött meg. A szárazság mértékét az akkori állomások csapadékösszeg adatai mutatják a legjobban; Budapesten 328 mm, Magyaróvárott 334 mm, Nyitrán 345 mm, Veszprémben 379 mm, és Debrecenben 379 mm csapadék hullott. Korabeli írások alapján „Békés megyének nincs egy vidéke, nincs egy községe sem, melyet megkímélt volna az aszály”, a várva-várt esőzések is csak augusztus végén, szeptember elején érkeztek meg, azonban mennyiségben ezek sem voltak elegendők. A szárazság mellé forráság társult, hiszen a levegő hőmérséklete jóval a sokévi átlag fölött volt. Ekkor sokan az aszály kialakulásának fő okának a folyók szabályozását, mocsarak lecsapolását és erdők irtását tartották. Érdekesség, hogy az elkövetkező években az aszály csökkenése volt tapasztalható, hiszen a következő feltűnően száraz év csak 1894-ben volt. A XX. században aztán ismét előtérbe került az aszály elleni védekezés kérdése, előfordult, hogy 1930-tól kezdve sorozatban következtek egymást a száraz évek. Az 1863. évi nagy aszály és az előbb említett száraz évek hatására a közvélemény egyre jobban követelte az öntözés lehetőségének a biztosítását, mely az aszály elleni védekezés alapeleme.

Már a XIX. században is voltak tervek vízhasznosítási művek létesítésére, azonban a 1937. évi XX. törvénycikk kihirdetésével kezdődött meg a Tisza és a Körösök mezőgazdasági hasznosítása érdekében az első nagyobb művek építése. A vízi létesítmények megépülésével

Tisza-Körös-völgyi Együttműködő Vízgazdálkodási Rendszer (TIKEVIR)

létrejött Európa egyik legnagyobb együttműködő vízgazdálkodási rendszere; a Tisza-Körös-völgyi Együttműködő Vízgazdálkodási Rendszer (TIKEVIR), mely magába foglalja a Tiszán lévő Kiskörei- (1973) és Tiszalöki vízlépcsőt (1954), valamint a Körösökön lévő Békésszentandrás vízlépcsőt és hajószilipet (1942), Békési duzzasztót (1969), Körösladányi duzzasztót (1977), mint a rendszer legfontosabb elemeit.

A vízlépcsők által előállított duzzasztott vizet a fő- és mellékcsatornákon keresztül az öntözni kívánt területekre lehet juttatni, így azokon a területeken nő az aszály elleni védelem. A nagyobb hatásterület elérése érdekében esésnövelő szivattyútelepek épültek, illetve magasvezetésű öntöző főcsatornák (magasabb

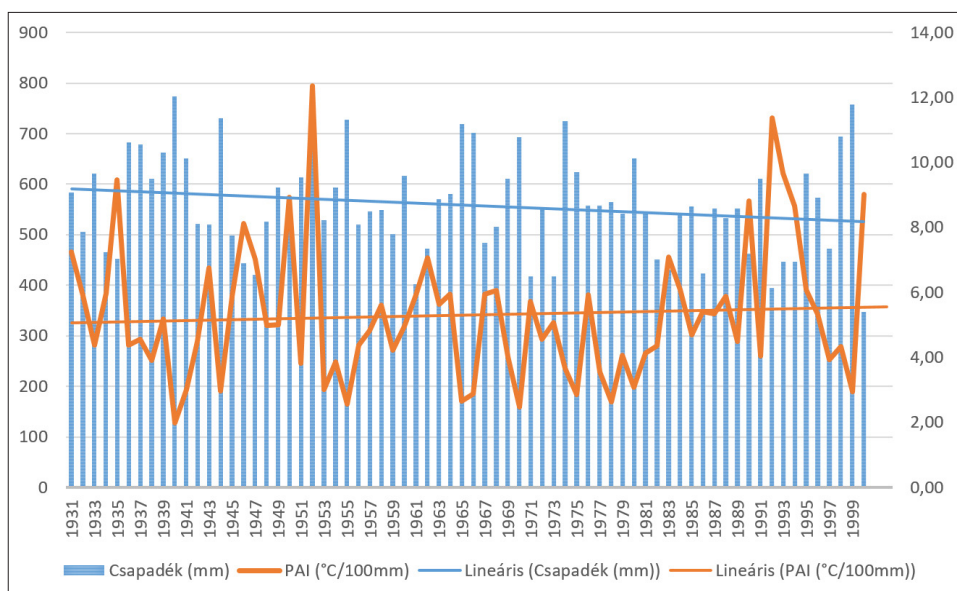
pontról, rendszerint folyóktól indulva) kivitelezése valósult meg. A KÖVIZIG illetékességi területén összesen 16 öntözőrendszert alakítottak ki, melyek közül jelenleg 15 üzemel, míg a körösladányi üzem kivül van. Az öntözőrendszerek által lehatárolt terület a KÖVIZIG illetékességi területének kicsit több mint felét, 269 hektárt fed le. A TIKEVIR jelentőségét mi sem bizonyítja jobban, minthogy a Körösök hasznosítható vízkészlete (4,7 m³/s) a mértékadó időszakban (Qaug. 80%) nem elegendő a jelenlegi vízigények kielégítésre, csupán a Biharugrai, Malomfok-Inándi és az Élővíz-csatorna rendszerek vízkészletét biztosítják kizárólagosan a Körösök. A többi rendszer esetében a tiszai vízkészletet hasznosítjuk.

A megöntözött területek nagysága

az 1970-es években volt a legnagyobb, ekkor országos szinten több mint 300 ezer hektárt öntöztek. Az 1980-as évek végétől kezdve a megöntözött területek nagysága csökkent, mára a Körös-vidéken 20-25 ezer hektár körül mozog, míg országos szinten is csupán 80-100 ezer hektár. Az öntözött területek nagysági csökkenésének a tulajdonszerkezetek megváltozása, a pénzügyi feltételek romlása, a rendszerek amortizációja mellett, több feltételezett oka is lehet.

Azt már több kutató és szakirodalom is alátámasztja, hogy a klímaváltozás hatására az aszály fogja jelenteni az egyik legfőbb kockázatot a mezőgazdasági termelés számára. A jövőre vonatkozóan ez a fenyegetés egyre fokozódhat, melyre a csapadékösszegek alakulását szemléltető grafikon is magyarázatot adhat.

A régió éves csapadékösszegeinek és a PAI éves adatsorainak lineáris trendvonalából látszódik, hogy a csapadékot nézve csökkenés mutatkozik, míg a hosszú adatsor alapján a PAI esetében növekedés prognosztizálható. Az Alföld és azon belül a Körös-vidék is kiemelt terület mezőgazdasági szempontból, így a vizek kártételei és azon belül az aszály elleni védelem rendkívül fontos a régió jövője szempontjából. Mindezt állami szinten is figyelemmel kísérik, hiszen országos szintű Aszálystratégia, míg a Körös-vidékre külön is Vízkészlet-gazdálkodási Térségi Terv és Öntözésfejlesztési Stratégiai Terv készült. Továbbá aszálymonitoring állomáshálózatot építettek ki, mely monitoring hálózat bővítése jelenleg is folyamatban van. Új vízhiány-indexet (HDI) fejlesztettek, mely értékeit internetes oldalon keresztül is le lehet kér-

PAI és éves csapadékösszegek alakulása a régióban

dezni. Öntözésfejlesztés keretében pedig az infrastrukturális hiányok megszüntetése mellett, nagyobb projektek is megvalósulhatnak. Mindez azért fontos, mert a rendszerváltás óta nem épültek önálló öntözőrendszerek, hiszen azok megvalósítása rendkívül nagy beruházási költségekkel jár.

A jövőre nézve több fejlesztési elképzelés közül kiemelendő az NK XIV. északi- és déli ágának fejlesztése. Az NK XIV. déli ágának fejlesztése során a D-1 öntöző-főcsatorna meghosszabbításával (D-1' jelű komplex vízgazdálkodási célt szolgáló összekötő-csatorna építésével) és a Dögös-Kákafoki-főcsatornába való bekötésével, az öntözővízzel ellátható új terület mintegy 8300 hektár, míg a bruttó hatásterület eléri a 22 545 hektárt. A fejlesztési koncepciót a jelenleg épülő M44 gyorsforgalmi út esetében is figyelembe vették, hiszen híd épül a tervezett csatorna és az út jövőbeni kereszteződésénél. Az NK XIV. déli ágának fejlesztése során Fűzfászugi-holtágba betáplált öntözővíz továbbítása az újonnan épülő Fűzfászugi vízkivétellel történhet majd, ezen szivattyútelep

látja el a vízpótlás gerincét, az É-1. sz. csatornát, ami betáplálja az É-1-1. sz. csatornát. Az É-1. és É-1.1. tápcsatornákkal a kis- és nagyméretű táblák esetében 4000 hektár nagyságú terület öntözésére lenne lehetőség. Az Örménykút felé eső vízáradás alapján 750 hektár, míg a Boldishát felé eső vízáradás alapján 1600 hektár öntözendő területet látna el a rendszer, így összesen 6350 hektár terület öntözése valósulhatna meg.

Összességében elmondható, hogy az aszály elleni védekezés a Körös-vidéken évtizedekre nyúlik vissza. A különböző aszály indexek és egyéb kutatási anyagok is alátámasztják, hogy a vízhiány elleni védekezés szerepe egyre fontosabbá válik. A rendszerváltást követően ugyan csökkentek az öntözött területek, azonban napjainkban nő az „öntözési kedv”, mely hatására a régióban és országos szinten is várhatóan nőni fog a megöntözött területek nagysága, ami stabilizálhatja a régió szempontjából kiemelten kezelendő mezőgazdasági termelést.

Kurucz Máté

Felhasznált irodalom:

Gálya Bernadett - *Aszály és belvíz jelenségek összehasonlító értékelése* (2018); Pálfi Imre - *Belvizek és aszályok Magyarországon* (2004); Fiala Károly, Barta Károly, Benyhe Balázs, Fehérvári István, Lábdy Jenő, Sipos György, Györfly Lajos - *Operatív aszály- és vízhiánykezelő monitoring rendszer* (Hidrológiai Közlemények 2018. 98. évf. 3. sz.); KÖVIZIG, ERBO-PLAN Kft. - *Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság területére vonatkozó ÖNTÖZÉSFEJLESZTÉSI STRATÉGIA* (2018); https://ec.europa.eu/clima/change/causes_hu; <https://www.wwf.hu/kornyezeti-neveles>; <https://www.met.hu/eghajlat/eghajlatvaltozas/hatasok-alkalmazkodas/>; https://www.met.hu/eghajlat/magyarorszag_eghajlata/altalanos_eghajlati_jellemzes/csapadek/

Részt vettünk az MHT XXXVII. Országos Vándorgyűlésén

A Magyar Hidrológiai Társaság (MHT) 2019. július 3-5. között rendezte meg Pécsen, a Pécsi Tudományegyetem Műszaki és Informatikai Karán a XXXVII. Országos Vándorgyűlését.

Igazgatóságunkat Lúczy Gergely, Dina Gábor, Tímár Attila, Bányai Barbara és Zsurzsáné Szőke Tímea képviselte.

A 3 napos vándorgyűlés a nyitó plenáris üléssel kezdődött, ahol dr. Szlávik Lajos MHT elnök megnyitóját követően köszöntések hangzottak el, és kitüntetések átadására került sor. Ezek után Márk László az MHT Baranya Megyei Területi Szervezetének elnöke Baranya megye vízgazdálkodásáról tartott előadást, majd Szilágyi Attila a KDVVIZIG igazgatója ismertette a 2019. május 29-én elsüllyedt Hableány hajó kiemelésével kapcsolatos vízügyi szakmai feladatokat. A szünetet követően az MHT elnöke emlékezett Kvassay Jenőre, halálának 100. évfordulója alkalmából, majd Fejér László az MHT Vízügyi Történeti Bizottság elnöke Eötvös Loránd halálának centenáriuma alkalmából mondott beszédet. Ezt követően Dencs Zoltán az MTA Csillagászati és Földtudományi Kutatóközpont munkatársa tartott bemutatót Eötvös Loránd válogatott sztereó fényképeiből, majd Márkus Zsolt László az MTA Számítástechnikai és Automatizálási Kutatóintézet munkatársa egy virtuális múzeumlátogatás keretén belül az Eötvös ingák világába kalauzolta a jelenlevő hallgatóságot. A plenáris ülés a szakmai kiállítás

A vándorgyűlésen résztvevő kollégáink és Bak Sándor (balról a második), igazgatóságunk nyugdíjba vonult igazgatója, az MHT alelnöke

megnyitójával ért véget.

A Vándorgyűlés az első nap délutánjától a második nap délelőttjével bezáróan 15 szekcióban folytatta munkáját, szekciónként 5-14 előadás hangzott el. Önálló szekció foglalkozott a vízgyűjtő-gazdálkodás feladataival, a vízkárelhárítással, a területi vízgazdálkodás feladataival, a vízellátással, a csatornázás, szennyvízelvezetés és -tisztítással, a vízépítéssel, a vízügyi beruházásokkal, a hidrológiával, a hidrogéológia és mérnökgeológia kérdéseivel, a vizes élőhelyek védelmével, a Ráckevei (Soroksári) Duna-ággal, a közgazdasági és jogi kérdésekkel, a vízgazdálkodás történetével, a Balaton időszerű és szakmai kérdéseivel, valamint egy angol nyelvű szekció is ülésezett. A vándorgyűlés keretén belül sor került a vízzel foglalkozó szakmai szervezetek által 2006-ban kiadott Bökényi nyilatkozat tartalmi megújítására és aláírására is.

Az első napi szakmai programot egy

vidám hangulatú, kötetlen baráti vacsora, illetve hajnalig tartó élőzenés rendezvény zárta.

A 430 fő részvételével megrendezett vándorgyűlés elméleti előadásokat tartalmazó része a második napon záró plenáris üléssel ért véget, ahol megtudtuk, hogy 2020-ban a XXXVIII. MHT Országos Vándorgyűlést Nyíregyházán rendezik meg. Délután a résztvevők a 2010-ben Európa kulturális fővárosának választott Pécs nevezetességeivel ismerkedhettek meg egy vezetett séta keretében.

Hasznos és gyümölcsöző programnak lehettünk részesei, mivel lehetőségünk adódott az ország különböző területeiről érkezett szakemberekkel találkozni, és tapasztalatokat cserélni. Minden résztvevő igyekezett az ő szakterületének, érdeklődésének megfelelő szekcióüléseken részt venni, és az ott előadott, megvitatott témákban aktívan részt venni.

Zsurzsáné Szőke Tímea

Országos Mérőgyakorlat Tiszafüreden

Szeptember 3-5. között Tiszafüreden került megrendezésre az IV. Országos Mérőgyakorlat a vízügyi igazgatóságok Mintavévé Munkacsoportjainak részvételével. Idén a szervező a Közép-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság Regionális

Laboratóriuma volt. A találkozó és a nyitóértekezlet a Kiskörei Szakmérnökség épületében zajlott, ahol Fejes Lőrinc kiskörei szakaszmérnök szemléletes előadásban a Tisza-tavat mutatta be. Ezt követően látványos és modern kialakítású

terepasztalon keresztül ismerhettük meg a Tisza-tó üzemeltetését Csépes Eduárd előadásában. A helyszíni mintavételek előtt - a Regionális Laboratórium irányításával - átbeszéljük a mintavételekkel kapcsolatos

Folytatás a 6. oldalon →

információkat, ismertették a mintavételi jártasság ellenőrzéséhez szükséges laboratóriumi vizsgálati paramétereket, bemutatták a tartósításra és mintatárolásra vonatkozó előírásokat. A délutáni helyszíni mintavétel feladata a kiskörei szennyvíztisztító telep tisztított szennyvizének mintavétele volt, átlagmintaképzés három részmintával, helyszíni mérések és a laboratóriumi vizsgálatához szükséges minták megvétele mintavevő-csoportonként saját mérőeszközökkel. Az összemérést követően szakmai program keretében a Kiskörei Hallépcsőt mutatta be szolnoki kollégánk, Kovács Pál halbiológus.

Felszíni mintavétel a Holt-Tiszából

A szeptember 4-i nap programját felszíni vizes mintavétellel kezdtük a tiszafüredi Holt-Tiszából, ahol helyszíni mérést és mintavételt végeztünk a laboratóriumi mérésekhez, majd bemutatót láthattunk csónakból végzett üledék mintavételről (csőmintavevő eszközzel). A délutáni program révhajóról a Tisza helyszíni mérése és mintavétel volt, majd bepillantottunk a Tisza-tó vadregényesebb helyszíneibe is egy csodálatos, 2 km-es Tiszavirág ártéri sétaút és tanösvény bejárás keretében.

A három napos szakmai program zárónapjának munkaértekezletén kiértékeljük a mérőgyakorlat helyszíni eredményeit, javaslatokat tettünk a helyesbítő tevékenységre, majd átbeszéltük az MSZ EN ISO/IEC 17025:2018 szabványra történő átállás tapasztalatait és a felmerült problémákat. Váradai Zsolt kollégánk (ADUVIZIG) bemutatta a Forrás Lims program használatát a vízügyi gyakorlatban.

A rendezvény szakmai feladatai és

az összemérések nagyban hozzájárultak a mintavevő munkacsoportok további eredményes munkájához. A kimagasló szervezésért és szakmai segítségnyújtásért külön köszönetet szeretnénk mondani kedves kollégáinknak, a KÖTIVIZIG Regionális Laboratórium dolgozóinak: Dr. Teszárné dr. Nagy Mariannak, Aranyné Rózsavári Anikónak, Kovács Pálnak és Csépes Eduárdnak.

Bányai Barbara

Vízügyi Téradat és Térinformatikai Országos Értekezlet

Stílusosan egy drón segítségével készült csoportkép a rendezvény résztvevőiről

Első alkalommal rendezték meg szeptember 17-19. között, Esztergom-Búbánatvölgyében a Vízügyi Téradat és Térinformatikai Országos Értekezlet az Országos Vízügyi Főigazgatóság és az Észak-dunántúli Vízügyi Igazgatóság közös szervezésében. Az értekezletre olyan vízügyi kollégák kaptak meghívást, akik térinformatikai rendszergazda jogköröket, szakági térinformatikai feladatokat, illetve távérzékelési és geodéziai munkákat látnak el az egyes vízügyi igazgatóságokon. Igazgatóságunkat Szabó Péter vízhasznosítási referens és Kocsor István kiemelt műszaki refe-

Folytatás a 7. oldalon ↗

rens képviselte.

Németh József, az ÉDUVIZIG igazgatójának rövid köszöntője után az értekezletet egy mérőeszköz bemutató követte, melyben a vízügyi ágazatban alkalmazott és a jövőben használandó földi-, vízi-, légi drónok bemutatásán túl megismerkedhettünk olyan mederfelmérő eszközökkel is, mint amelyet például a közelmúltban történt dunai hajóbalesetnél, a Hableány sétahajó kiemelésénél segítségül használtak. A másnapi rendezvényt Sütheő László műszaki igazgatóhelyettes bemutatkozó előadása nyitotta meg, melyben beszámolt az ÉDUVIZIG jelenlegi és jövőbeni fejlesztéseiről. A második napon az OVF, ESRI szoftverforgalmazó és Budapesti Közlekedési Központ szakembereitől hallhattunk előadásokat. A szakmai nap zárásaként, mintegy fórumként vitattuk meg a tavalyi (műtárgyak, létesítmények felmérési tapasztalatai) és az idei év (VIZEK) nagyobb kihívást jelentő, különböző szakágakat érintő térinformatikai feladatait, valamint egyenként is bemutatkozhattak a vízügyi téradatokat kezelő és térinformatikai felada-

Kollégánk Kocsor István a vízmércék bemérésének gyakorlatáról tartott előadást

tokat ellátó kollégák. A harmadik napon a vízügyi ágazat középtávú geodéziai, távérzékelés felmérési tervéről, illetve a Tisza üzemirányítás felmérésének eredményeiről kaptunk tájékoztatást. Mindezek után előremutató és új megközelítéseket, módszereket taglaló előadások következtek a teljesség igénye nélkül, mint például: „Új módszer a Tisza-tó vízínövényzet terjedésének vizsgálata; Vizmércék bemérésének gyakorlata földmérő szemmel; 2019. évi Rába

mederfelmérés; Interaktív térkép, platformfüggetlen alkalmazás bemutatása és fejlesztése.”

A hagyományteremtő első értekezlet zárásaként, mintegy vándorszerleget, egy fekete földgömböt adtak át a szervezők az Észak-magyarországi Vízügyi Igazgatóság képviselőjének, mint a következő Vízügyi Téradat és Térinformatikai Országos Értekezlet házigazdájának.

Kocsor István

Országos Vízrajzi Értekezlet Sikondán

Kiss Attila osztályvezető a „Vizmércé-rend” tagja lett

Szeptember 24-26. között Sikondán rendezték meg a XLI. Országos Vízrajzi Értekezletet, melyen igazgatóságunk részéről Lúczy Gergely műszaki igazgatóhelyettes úr, a Vízrajzi Monitoring Osztálytól Kiss Attila osztályvezető, Lukács Béla osztályvezető-helyettes és Tímár Attila csoportirányító vett részt. A 3 napos értekezleten kiemelt hangsúlyt kapott a vízrajzi tevékenység helyzete és aktuális feladatai; az ADCP-vel végrehajtott mérések és jegyzőkönyvezések kiértékelése; a vízrajzi programrendszerek fejlesztési eredményei; a lebegtetett hordalékmérés helyzete és jövőbeni kilátásai; a „Hableány” hajó mentésének ágaza-

Folytatás a 8. oldalon →

ti és vízrajzi feladatai; az Országos Vízjelző szolgálat fejlesztései, az aszálymonitoring működési tapasztalatai.

Az értekezlet keretén belül szakmai kirándulást tettünk a Cún-Szaporca Vízpótló Rendszerében és a Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatóság Látogatóközpontjában. A kirándulást követően baráti vacsorán vettünk részt, amely a vízrajzban dolgozók jó kapcsolatainak elmélyítéséhez nagymértékben hozzájárult. Az este folyamán a hosszú vízügyi pályafutás után nyugállományba vonuló kollégák oklevelet és a „Vízmerce-rend” emblemikus dísz tárgyát vehették át. Igazgatóságunk részéről 42 éves vízügyi - zömében a vízrajz területén végzett - munkájáért Kiss Attila osztályvezető vehette át az elismerést.

Az értekezlet záróeseménye az immáron hagyományossá vált vándor-

A vándorvízmerce átadása

mérce átadása volt, ahol a házigazda DÉDUVIZIG képviselőjében Pecze János műszaki igazgatóhelyettes átadta a következő évi értekezlet házigazdájának, Lúczy Gergely műszaki igazgatóhelyettesnek a vándormér-

cét, melynek 0 pontja ideiglenesen Gyulára került, azaz 2020-ban igazgatóságunk rendezi meg az országos értekezletet.

**Lukács Béla,
Tímár Attila**

Eredményesen auditált a Vízrajzi Monitoring Osztály

Ismét sor került az igazgatóságunk Vízrajzi Monitoring Osztályán kiépített és működtetett minőségirányítási rendszer felülvizsgálati auditjára az SGS Hungária Kft. felügyeletével.

Az MSZ EN ISO 9001:2008-as

szabvány változásai miatt át kellett térni az MSZ EN ISO 9001:2015-ös szabványra, mely elsősorban a kockázatelemzéssel kapcsolatos követelményeket fogalmazza meg és szabályozza.

Az SGS Hungária Kft. auditora el-

lenőrizte, hogy az általunk ledokumentált folyamatok összhangban vannak-e a tényleges működéssel, különös tekintettel az MSZ EN ISO 9001:2015-ös szabvány által előírt követelményekre. Az audit során a központi munkafolyamatok ellenőrzésére és terepi auditálásra is sor került, mely idén a Szeghalmi Szakasz mérnökség működési területét és vízrajzi tevékenységét érintette.

A felülvizsgálat második napján a központi tevékenységek auditálása következett, mely magában foglalta az adatfeldolgozási tevékenységet és a kapcsolódó minőségirányítási dokumentációs rendszer felülvizsgálatát is. A két napos auditot hiba nélkül teljesítettük.

A sikeres felülvizsgálati audittal továbbra is garantáljuk vevőink számára a szolgáltatott adatok hitelességét és megbízhatóságát.

Bányai Barbara

Audit a Szeghalmi Szakasz mérnökség területén

Rendkívüli vezetőségválasztás az MHT Békés Megyei Területi Szervezeténél

A Magyar Hidrológiai Társaság Békés Megyei Területi Szervezete szeptember 12-én előadósülyést és rendkívüli, részleges vezetőségválasztó taggyűlést tartott. Az időközbi választás összehívását Bak Sándor (MHT Békés megyei elnök) és Réti László (MHT Békés megyei titkár) nyugdíjba vonulása tette szükségessé. Emellett alelnök és vezetőségi tagválasztás is történt, melynek eredményeként - a jelenlévők egyhangú szavazata alapján - az MHT Békés megyei elnöke Szabó János a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság igazgatója lett. Az MHT Békés megyei alelnöki tisztségét Körösparti János a NAIK Öntözési és Vízgazdálkodási Önálló Kutatási Osztály témacsoport vezetője, tudományos munkatársa tölti be. Az MHT Békés megyei titkára Bányai Barbara a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság Vízvédelmi és Vízyűjtő-gazdálkodási Osztály csoportirányítója lett. Vezetőségi tag Réti László a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság Vízvédelmi és Vízyűjtő-gazdálkodási Osztály nyugalmazott osztályvezetője. A Körös-vidéki Hírlevél előző szá-

A rendezvény igazgatóságunk nagytermében zajlott

mában már beszámoltunk arról, hogy Bak Sándor igazgatóságunk nyugalmazott igazgatója májustól az MHT alelnöki tisztségét tölti be. A kinevezésekhez szívből gratulálunk! A rendezvényen szakmai beszámolók is elhangzottak, Kuruczné Nyikora Andrea a Vízrendezési és Öntözési Osztályon folyamatban lévő Szeghalmi belvízrendszer rekonstrukciójának pályázatáról tar-

tott előadást. Bemutatta a projekt fő céljait, és az ehhez kapcsolódó elvégzendő feladatokat, valamint a már elkészült és folyamatban lévő kivitelezéseket. Bujdosó Szabolcs osztályvezető pedig a Vargahosszai szivattyútelep rekonstrukciójáról tájékoztatta a rendezvény résztvevőit. Mindkét beruházásról hírlevelünk Pályázati Hírek rovatában részletesen olvashatnak.

Bányai Barbara

Interjú Bencsik Imre osztályvezetővel

A Vízvédelmi- és Vízyűjtő-gazdálkodási Osztály vezetői pozíciója nyugdíjazás miatt megüresedett,

Bencsik Imre

igazgatóságunk pályázatot írt ki, melyet Bencsik Imre okleveles geológus nyert el, aki 2019. augusztus 5-től tölti be az osztályvezetői pozíciót, ennek apropóján készült az alábbi riport.

Több ponton is kapcsolódott pályafutásod a vízügyhöz, mondhatjuk, hogy az „oda-vissza” szókapcsolat jól jellemzi az eltelt éveket, és egy rövidebb kitérő után ismét a Városház utcai épület falai között köszönhetünk, bár most nem a környezetvédelmi, hanem ismét a vízügyi oldalon. Szeretném, ha a riport elején egy rövidített szakmai önéletrajzzal kezdenénk. Melyek

voltak eddigi életutad legfontosabb állomásai?

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Karának geológus szakán végeztem és a tanulmányaim befejezését követően a Körös-vidéki Környezetvédelmi Felügyelőségen kezdtem el dolgozni 2003-ban. Feladataim közé tartozott a felszín alatti vizekhez kapcsolódó vízhasználatok (kútból történő vízellátás, öntözés), és a felszín alatti közeget érintő kármentesítések ügyeinek intézése.

Az egyik átszervezés miatti létszámleépítés után, 2007-ben kerültem a vízügyi igazgatósághoz, és több

Folytatás a 10. oldalon →

mint egy éven keresztül felszín alatti vízgazdálkodási ügyintézőként dolgoztam a Réti László által vezetett Víziközmű Osztályon.

2008-ban lehetőséget kaptam, hogy ismét a környezetvédelmi felügyelőség gyulai kirendeltségén folytassam a munkát, mellyel akkor éltem is, és visszatértem a korábbiakban végzett hatósági feladatokhoz.

Ezután egy újabb változás következett, mely miatt a felügyelőségek – a vízügyi hatóság kivételével – beleolvadtak a megyei kormányhivatalokba és létrejöttek a részben önálló területi vízügyi hatóságok. Ettől kezdve a – gazdasági irányítás tekintetében átmenetileg a vízügyi igazgatósághoz tartozó – Körös-vidéki Vízügyi Hatóságnál dolgoztam, de ez sem tartott sokáig, mivel néhány hónap után átkerültünk a Békés Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatósághoz Békéscsabára. Ennek köszönhetően a megyeszékhelyre költöztünk és itt tevékenykedtem 2016. tavaszáig.

Ekkor jött egy olyan esély, hogy más területen is kipróbálhattam magam. Megkeresett a Gyulai Közüzemi Nonprofit Kft., hogy legyenek a társaság víziközmű-szolgáltatással kapcsolatos hatósági ügyeinek intézője. Mondhatnám, hogy átálltam a másik oldalra, „pandúrból rabló lettem”, majd az ügyintézői feladatok mellett a hidrogeológusi- és az üzemvezető-helyettesi munkakört is betöltöttem.

Több helyről értesültem arról, hogy a vízügynél Réti László osztályvezető úr helye – nyugdíjba vonulása miatt – megüresedik, így a honlapon közzétett állásra én is beadtam a pályázatom, melyet végül elnyertem. Nagy öröm számomra, hogy a vízügy visszafogadott.

Milyen kihívásokkal nézel szembe az osztály élén?

Óriási megtiszteltetés, hogy a Vízügyi és Vízügyi-gazdálkodási Osztály vezetőjeként folytathatom munkámat, hiszen ez egy kiváló lehetőség arra, hogy szakmai tudásom még szélesebb körben bővüljön, kiegészüljön olyan elemmel, mint például a vízgazdálkodás. A vízminőségvédelem szinte végig kíséri az eddigi pályafutásomat, és mindig tanulok valami újat. Jelenleg is így van, mivel ezt a komplex témát most felszíni vizes szemszögből ismerhetem meg. Természetesen nagyon fontosnak tartom, hogy az ár- és belvízvédelem területén is képezem magam.

Kiemelten fontos napjainkban a hazai vízgazdálkodási politika kialakítása, vizeink védelme, mellyel kapcsolatban nagyon sok a teendő, így biztosan sok szakmai terved, és elképzelésed van az osztály működésével kapcsolatban, melyek ezek?

Elsőként azt gondolom, hogy egy munkahelyen akkor érzi kellemeesen magát a dolgozó, ha a tárgyi- és anyagi feltételek mellett, a munkahelyi légkör nyugodt és motiváló. Olyan körülményeket szeretnék megteremteni, ahol egységes, jó csapatszellem uralkodik és az önálló, valamint a közös munkavégzés gördülékenyen történik. Nemcsak a szakmai, hanem az emberi értékeket is szem előtt tartva, célom a kiegyensúlyozott munkaterhelés elérése. Az emberi kapcsolatokat fejlesztve, a kollégákat segíteni kell abban a folyamatban, hogy rájöjjenek, hogyan tudják minél jobban támogatni egymást a munkában. Emellett lényeges, hogy fokozható legyen a munka hatékonysága, hiszen komoly

feladatok állnak előttünk, mint például a Vízügyi-gazdálkodási Terv második felülvizsgálata, mely igen összetett kérdéskört érint. Nagy kihívás, hogy a vízügyi igazgatóságról ne csak mindenkinek az ár- és belvízvédelem jusson eszébe, hanem hangsúlyosabb szerepet kapjon vizeink minőségének védelme és vízkészleteink tudatosabb használata.

Milyen ismét a vízügyes közösség tagjának lenni?

Az előzőekből kiderült, hogy szerencsére nem ismeretlen nekem ez a közeg, hiszen a korábbi munkáim, munkahelyeim több ponton kapcsolódtak hozzátok. Ráadásul az elmúlt időszakban tiszteletbeli vízügyesként sok rendezvényeteken is részt vettem. Most, hogy ténylegesen ismét a közösséghez tartozok, szeretném minél jobban megismerni a kollektívát.

Hogyan kapcsolódsz ki, mit csinálsz, amikor délután bezárod magad mögött az irodád ajtaját?

Gyulai kötődésem óta a vízügy focicsapatának tagja vagyok a városi nagypályás bajnokságban. Számomra kellemes időtöltés, mert segít kikapcsolódni és feltöltődni. Ezekon felül sok barátságot is köszönhetek a sportnak. Az együtt töltött évek alatt rengeteg közös élménnyel gazdagodtam. Büszkén gondolok arra, amikor 6 évvel ezelőtt megszereztük a bajnoki címet. Sajnos jelenleg szerényebben teljesítünk, de bízom abban, hogy hamarosan előkelőbb helyen fogunk szerepelni a tabellán. Persze nincs mindig foci, ilyenkor igyekszem pihenni.

Sok sikert kívánunk munkádhoz!

Interjú Valastyán László szakaszmérnökség vezetővel

Sípos Imre a Szeghalmi Szakaszmérnökség vezetője nyugdíjba vonul, Szabó János igazgató úr 2019. szeptember 16-tól Valastyán László nevezte ki az egység élére, aki ko-

rábban a Szakaszmérnökségvezető-helyettesi feladatokat látta el.

1999 óta dolgozol az igazgatóságnál, a ranglétra jó néhány fokát

végigjártad, a kisujjadban van a szakma. Hogyan emlékszel vissza erre, nézzük végig az eddig eltelt vízügyes időszak állomásait?

Folytatás a 11. oldalon ↪

Valastyán László

1999. január 1-jén lettem a Holt-Sebes-Körösi (12.04) belvízrendszer területi felügyelője, ami miatt a szeghalmi lakásomból a vésztői szolgálati lakásba költöztünk. Így rögtön közelebb is kerültem a terület örömeihez, problémáihoz. Területileg ez az igazgatóság legnagyobb felügyelőisége, olyan - belvíz szempontjából érzékeny - területekkel, mint Vésztő, Okány, Zsadány, Biharugra. Árvizes szempontból a 12.08-as Fokközi árvízvédelmi szakasz helyettes vezetője lettem, ahol olyan nagy tudású kollégákkal dolgozhattam együtt, mint Oláh Lajos, Szabó János Elemér, Dénes György, Ambrus Éva, Kurucz Máté. Munkám során több ár- és belvízvédelmi készülség idején jelentkeztek nehézségek, melyeken a munkatársaimmal sikerült úrrá lennünk. 1999-ben, 2000-ben, 2004-ben, 2005-ben, 2006-ban, 2010-ben, 2013-ban voltak különösen nehéz és hosszú védekezések. A 2004. év különösen nehéz volt a gátörjárások összevonása, illetve a csatornaörjárások integrálása miatt. 2011-ben Tomisa László nyugállományba vonulása után én kaptam megbízást a szakaszmérnökségvezető-helyettesi feladatok ellátására is, amellyel úgy voltam, mintha a Hóféherke és a hét elátkozott törpe történetébe csöppentem volna, ahol a királyfit és a gonosz mostohát is nekem kellett játszani (két szerepet egy gázsiért), e mellett a csatornaóri feladatok is rám maradtak.

A jövőben egy komoly szerepet kell eljátszanod. Hogy érzed magad ebben az új helyzetben, milyen elképzeléseid vannak a szakaszmérnökség működésével kapcsolatban?

Jól! Kicsit bővebben pedig sok dolog eddig is ismert volt a korábbi munkaköröm alapján, a vízügyi szakmai feladatoktól nem tartok, sőt örülök a Körösladányi duzzasztó rekonstrukciójának, a Szeghalmi belvízrendszer megújításának. A szakaszmérnökség munkájában a szakmaiságot, a pontosságot, a szabályzatok betartását követelem meg. Semmi olyat nem kérek, ami a munkaköri leírásokban, az igazgatói utasításokban, az érvényben lévő szabályzatokban ne szerepelne. Azt viszont ígérem, hogy a dolgozók a szervezeti beosztás szerint vezényelve lesznek, és jogos juttatásaikat megkapják. A lelkiismeretes, becsületes emberek érzékelik, hogy emberszámba veszik őket, szakaszszerkezeti főbizalmiként is ezért tevékenykedtem, fontosnak tartom a jó kollektívát, bízok a fiatalokban. Egyszer már volt a KÖVIZIG a családbarát munkahely díjazottja.

Növényvédelmi szakember vagy, az igazgatóságnál ezzel kapcsolatban is komoly feladataid vannak. Én az őszi bejárások kapcsán készült összefoglalókból látom, milyen jelentős gyomkártételek lehetnek a gátszakaszokon. Mondj erről néhány szót, melyek a főbb munkák ezzel kapcsolatban?

Az árvízvédelmi töltéseken megjelent egy invazív gyomfaj, a gyalogakác /*Amorpha fruticosa*/. Ez a növény függőleges drént képez a töltés vízdoldali rézsűjén, ezzel veszélyeztetve a töltéstest állékonyságát. E kártétel ellen védekezünk a Hármas-Körös Szarvas környéki szakaszán és a Sebes-Körös balparti töltésén. A gyakorlatban kétszeri permetezést jelent, szelektív gyomirtószerezettel, kifejezetten a gyomnövényre fújva. Így a gyepakaró nem károsodik, csak a gyalogakác szárad el.

Nemcsak saját területünkön, hanem a Duna és a Hernád árvízvédelmi munkáiban is részt vettél, van valamilyen érdekes, vagy, ahogy téged ismerünk, humoros történeted ezzel kapcsolatban?

Hát jó néhány megmosolyogtató eset van a tarsolyomban. A Dunán 2000-ben védekeztünk Esztergomnál, ahová Szarka Mihály csatornaörömet is vittem. Ő kérte, hogy egy csendesebb területre legyen beosztva, mivel még nem volt ilyen helyen. Az első órában találkozott az akkori miniszter asszonnyal, Kóródi Máriával, gondolhatod milyen boldoggá tette a helyzetet. Aztán volt egy olyan eset is, amikor az Esztergom külterületén lévő lokalizációs töltés felügyeletével megbízott kollégánkat ellenőrizte Kisházi Péter, de nem találta, csak a helyi lakosok közül látott néhányat a töltés mentén. Mint kiderült a mi emberünk is ott volt közöttük jamaikás ingben, camping gatyában, úgyhogy ettől kezdve formaruhában dolgoztunk a nyári melegben is. Emlékezetes és azóta is mindig felemlgetett eset volt az is, amikor a Dunára éjszaka érkeztünk, és Dunaszentpálon a művelődési házban kaptunk szállást. A színpadon 30 rendőr aludt, a nézőtérén 50 tűzoltó, közöttük néztek ki nekünk a padlón 10 helyet. Mire megmutatták a tusolót, mosdót, addigra Kurucz András kollégánk már a szemközti panzióban szerzett nekünk szállást, ezért a mai napig a legjobb érzéssel emlegetem a kollégámat, annak ellenére, hogy amikor a legkritikusabb volt a helyzet, azt mondta, hogy ti Berki Bandival menjetek a legveszélyesebb szakaszra, én meg itt hátul leszek. Szóval emlékezetes esetekből egyáltalán nincs hiány.

Igazi közösségi emberként, mondhatjuk, hogy a vízügyi rendezvények egyik alappillére vagy, nem beszélve arról, hogy a szakaszmérnökségnél is fontos számodra a kollektíva összekovácsolása. Nem telik el úgy például Családi Nap, vagy

sportesemény, hogy te ne lennél ott. A sport is fontos szerepet játszik az életedben, mesélj ezekről egy kicsit. A sport a hobbim, 47 éve kosárlabdázom. A szeghalmi gimnáziumban kezdtem játszani és versenyszerűen a szarvasi főiskolán NB-II-ben szerepeltem. Senior kosárlabdatornákat szervezek három évtizede, melyeken sok nagytelepülés csapata vesz részt (Szeged, Kecskemét, Szolnok, Sopron, Székesfehérvár, Miskolc, Debrecen stb.). A tornák résztvevőiből szerveződött egy válogatott csapat, amelynek tagjaként 3 ama-

tőr olimpián (Word Masters Games) vettem részt Sydneyben, Torinóban és Aucklandben. A kosárlabda mellett a kispályás foci volt sokáig a legkedvesebb hobbim. Sokat játszottam a szeghalmi városi bajnokságban, a vízügyhöz kerülésem óta pedig a KÖVIZIG csapatában is. Az egyik legnagyobb elismerésemet is az árvizes osztály egyik „csendes, visszahúzódó” tagjától, Török Jánostól kaptam, amikor egy meccsen 3 gólt szereztem. Szerinte akkor tettem legtöbbet a vízügyért! A sporthoz tartozik még, hogy nagyon szeretem

a kézilabdát, mivel unokaöcsém kiváló játékosok, korosztályuk legjobbjai, mindketten voltak már az év játékosai Győri Mátvás a Tatabánya, Győri Kristóf az FTC játékosai.

Szívből gratulálok mind a Te, mind unokaöcséd eredményeihez, köszönöm ezt a sokszor elgondolkozató és sokszor megmosolyogtató gondolatsort, melyet megoszthattunk a hírlevél olvasóival.

Pozsárné Kaczkó Zita

Török Árpádról nevezték el a vízmű dísztermét

A Békéscsabai Szakképzési Centrum Vásárhelyi Pál Szakgimnáziuma és Kollégiuma a vízügyes középfokú képzés Békés megyei bázisa. Sok kollégánk itt végezte tanulmányait, és lett elhivatott vízügyes szakember. Ez a képzés számunkra igen fontos, hiszen mára már hiányszakmának mondható a „vízügyes” szakterület.

Török Árpád 40 éven keresztül dol-

gozott az iskolában, ebből 20 éven át vezette az intézményt, sikeresen munkálkodott azon, hogy megszeresse a diákokkal ezt a hivatást. Családi indíttatása, munkássága alapján méltán tekinthetjük Őt tiszteletbeli vízügyesnek. 2019. április 30-án életének 64. évében hunyt el. Szeptember 26-án az Ő munkásságának emléket állítva, ünnepélyes keretek közt adták át az intézmény

felújított dísztermét, mely ezentúl az Ő nevét viseli. Az eseményen Bak Sándor, igazgatóságunk nyugdíjba vonult igazgatója is részt vett. A rendezvényen ünnepi beszédek hangzottak el, majd leleplezték a díszterem előtt elhelyezett emléktáblát, ezzel hivatalosan is átadva a Török Árpádról elnevezett megújult termet.

Pozsárné Kaczkó Zita, Bak Sándor

Aranyosan csillogó Körös-Kupa

A Közép-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság egy igen régi hagyományt élesztett újra, mely nem más, mint a Körös-Kupa, azaz a Körösök vízgyűjtőjéhez tartozó (szegedi, gyulai, debreceni és szolnoki) vízügyi igazgatóságok Árvízvédelmi- és Folyószabályozási Osztályainak futball-

rangadója.

1981-ben volt az első kupa, és egészen 2009-ig minden évben megrendezték. A célja az volt, hogy az árvizes osztályok dolgozói megismerjék egymást, a szakmai kapcsolaton túl, barátságok is kialakuljanak. A csapatok nemcsak férfi, hanem kö-

telező jelleggel női munkatársakból álltak össze. 2010-ben sajnos ez a remek hagyomány megszakadt, viszont nagy örömünkre a szolnoki vízügy kezdeményezésére, 10 év kihagyás után szeptember 27-én újra megrendezték ezt a találkozót

Folytatás a 13. oldalon →

A Körös-Kupa résztvevői, középen fehérben aranyérmes csapatunk

Kunszentmártonban, a Dani Margit Sportcsarnokban.

A rendezvényt Lovas Attila a KÖTIVIZIG igazgatója nyitotta meg, mely után kisorsolták a mérkőzések sorrendjét, körmérkőzések zajlottak, minden csapat játszott mindenkivel. Kisházi Péter osztályvezető úr itthoni szigorú felkészítő edzései után, árvizes osztályunk csapatát a kapuban Szabó János igazgató úr erősítette, a pálya szé-

léről Lúczy Gergely főmérnök úr - a szövetségi kapitányi teendőket ellátva - irányított, remek stratégiai tanácsai alapján, a legnagyobb örömünkre a Körös-Kupát mi hoztuk el, miután minden mérkőzést megnyertünk. A második helyezett a debreceni, a harmadik a szegedi és a negyedik a házigazda szolnoki igazgatóság csapata lett. A díjátadó után Cserkeszőlőre mentünk, ahol az ebédet követően a jó hangulatról

Nagy Sándor, „veterán Körös-Kupa résztvevő” kollégánk gondosodott tangóharmonikájával, aki az 1981-es kupa kivételével, eddig mindig részt vett. A jövő évi kupa rendezésében is megállapodtunk, melyet az ATIVIZIG, azaz a szegedi igazgatóság rendez, szintén Kunszentmártonban.

Láza-Gergely Enikő
Juhász Zoltán
Nagy Sándor

Pendelytől a gatyaszárig

Augusztusban ismét a népművészeté volt a főszerep a Tájvízházban. Balogh Ferencné Terike népviselet készítő és népi kézműves kiállítását láthatták az érdeklődők. Ma már ez a viselet elszakadt a mindennapi élettől, ezért is örültünk ennek a kiállításnak, ahol bemutathattuk ezeket a csodálatos ruhákat és ékszereket. A kiállítás megnyitón Szák Zselyke Zsuzsanna tolmácsolásában Andrásfalvi népdalok csendültek fel.

A tárlaton a dél-alföldi népviselettel egészen a székelyföldi női viseletig kalandozhattunk, vagy, ahogy Terike megfogalmazta a pendelytől egészen

a gatyaszárig ismerkedhettünk a magyarság hagyományos öltözködési módjaival. A kiállítást Pál Miklósné a Népművészeti Egyesületek Szövetségének elnöke nyitotta meg, aki elmondta, hogy Gyula büszke lehet arra, hogy az első 100 település között van, ahol több alkotó megőrizte a népi kézműves tudást és alkotóvá vált. Kiemelte, hogy Teriket a mézeskalács készítő és a viseletvarró szakma jól ismeri, hozzájárul a népi kézművészet elismertségének növeléséhez, gazdagítva a város közösségi kultúráját. Az alkotó hitvallásával zárta gondolatait és nyitotta meg a kiállítást: „Az életben

legalább egyszer próbáld ki magad a népi kézművészet területén, meglátod, csoda történik veled. Ha szomorú vagy, a kézművészet elnyomja a szomorúságodat, ha boldog vagy, felerősíti azt. Tanulj meg alkotni, mert az – ahogy nekem is, neked is – örömet, élményt jelent. Ha készen van egy ruha, egy mézeskalács, egy gyöngygallér, vagy bármi és az másoknak is tetszik, meglátod, olyan felemelő érzésben leszel részesed, amelyet soha sehol nem tapasztaltál.” A kiállítás szeptember 8-ig volt látható a Tájvízházban.

Pozsárné Kaczkó Zita

Pendelytől egészen a gatyaszárig kalandozhattak az érdeklődők a kiállításon

Családi Nap

Ebben az évben rendhagyó módon a Pósteleki Szabadidőpark területén tartottuk a vízügyes családi napot. Szanazugi Védelmi Központunk és környezete felújítás alatt áll, a munkák még javában zajlanak, ezért kellett új helyszínt választanunk a rendezvénynek.

A szabadidőpark területén remek helyet találtunk magunknak, és még az időjárás is kegyeibe fogadott bennünket. Nem maradt el idén sem a foci- és a kosárlabda bajnokság, lelkes és sportos kollégáink izgalmas meccseket vívtak egymással, bár a mai napig nem értem, hogy került a pályára ennyi „14-es Litván”. E közben a rendezvény helyszínén rotyogott a pörkölt, a sátorral védett padokon rég nem látott ismerősök örültek meg egymásnak és beszélgették végig a napot. Közben a gyerekek az ugrálóvárban és a trambulínon vezették le sok-sok energiájukat. Az egészen piciket játékoszönyeg, labdákkal feltöltött me-

dence és kirakójáték várta.

A kézműveskedni szerető gyerekek kreatív sátrunk alatt találták meg számításukat, sok érdekes dolgot készíthettek az óvó nénik segítségével. Nem maradhatott el a csillámtetkő készítés, melyben a nagyobb lányok is segítségünkre voltak, és az arcfestés sem, mert egy családi nap ezek nélkül elképzelhetetlen. Kicsik-nagyok egyaránt nagy ping-pong és csocsócsatákat vívtak, egész nap foglaltak voltak a játékasztalok. A legnagyobb sikere a lovaskocsikázásnak volt, két kocsis rendelkezésre állt a mintegy 260 résztvevőnek a délelőtti folyamán, hogy ilyen módon is bebarangolhassák a szabadidőpark gyönyörű területét. A bátrak lovagolhattak is, sok gyerek várta a lehetőséget, hogy kipróbálhassa milyen lóháton ülni.

A kiadós és finom ebéd után, pici szünetet tartva, sok lelkes résztvevőt sikerült rávennünk arra, hogy az Ifjúsági Klub által szervezett szám-

háborúban és vetélkedőben részt vegyenek. 3 csapat mérte össze tudását és rátermettségét, remek hangulatban, az erdőben bujkálva számokat leolvastva egymás fejéről. Majd a pályán, viccesebbnél-viccesebb feladatok sora várta őket, rengeteg nevetés kísérte a késő délutánba húzódo csatát. A lufis játékoknak mindig nagy sikere van, „ifiklubos” kollégáink most se kímélték a résztvevőket, mikor „lufikígyók” tekeregtek oda-vissza a pályán, óriási mosolyt csalva mindenki arcára. A feladatok teljesítése után persze mindenki megkapta megérdemelt jutalmát, sok-sok ajándékkal, finomsággal kedveskedtünk a résztvevőknek.

A nap végére nemcsak a családok, de a szervezők is jól elfáradtak, de ez a fáradtság kellemes volt, hiszen egy igazán tartalmas és vidám napot tudhattunk magunk mögött.

Pozsárné Kaczkó Zita

Vízügyi értékeink megőrzése a Baráti Kör legfontosabb célkitűzése

A 2019-ben tizedik évébe lépő Baráti Kör ez évi tervei legalább annyira ambiciózusak, mint fennállásunk korábbi éveiben. Az egyik legjelentősebb esemény az elmúlt időszakban a Baráti Kör számára, hogy a névadó létesítményünk a mezőberényi Bodoki Károly Vízügyi Múzeum bekerült a Megyei Értéktárba, melyről már írtunk a hírlevél hasábjain. A múzeum - mint jelentős helyi érték - egy kihelyezett kiállításrészlettel jelen volt augusztus 19-20-án Mezőberényben, a Berényi Napok ünneppsorozatán. Siklósi István polgármester külön

levélben fejezte ki köszönetét a rendezvénysorozat sikeres megvalósításához nyújtott támogatásunkat és segítségünket. A szeptember 7-én, Békéscsabán megrendezett Megye-napon Mezőberény Polgármesteri Hivatala által bemutatott helyi kulturális, gasztronómia és helytörténeti értékek között szintén szerepelt a Bodoki Károly Vízügyi Múzeum kis kihelyezett kiállítása.

A Baráti Kör a korábbi évekhez hasonlóan ezen a nyáron is rövid szabadságra ment, azonban közben sem mulasztotta el a Bodoki sírok gon-

dozási feladatait. Szeptember 19-én vezetőségi megbeszélést tartottunk, ahol számba vettük az év hátralévő részében elvégzendő feladatainkat. A Békési duzzasztót 50 évvel ezelőtt helyezték üzembe, melyről az igazgatóság emléktábla avatással egybekötött ünnepség megtartásával emlékezik meg. Ezen alkalomra készülő kiadvány összeállításához a Baráti Kör sajtóválogatást készített, mely a korabeli újságcikkek alapján mutatja be a duzzasztó építésének történetét.

Juhász András
Vasas Ferencné

Budapest nevezetességeivel ismerkedett a Nyugdíjas Klub

A KÖVIZIG Szivárvány Nyugdíjas Klubja szeptember 6-8-ig 3 napos budapesti kirándulást szervezett, melyre meglepően kevés tagtársunk jött el az előző évekhez képest, összesen 26-an vágunk neki a 3 napnak.

Egy kisebb szünetet tartva dél körül értünk a kőbányai Seni Hotelba. Itt kipihentük az út fáradalmait és beszélgettünk az indulásig. Első állomásunk a Hősök terén található Szépművészeti Múzeum volt, amely 1900-1906 között épült klasszicista és neoreneszánsz stílusban. Idegenvezető segítségével jártuk végig a termeket. 70 év után a Róman csarnokot is megnyitották, amit az eddig eltelt idő alatt raktárként használtak. Pompás kapun léptünk be a helyiségbe. A falakat pazar ikonok és freskók díszítették. Ezt követően az emeleti termekben csodálhattuk meg a szebbnél szebb és híresebbnél híresebb festményeket. Mint pl. Raffaelo-tól az Esterházy Madonnát, a fiatal bíboros képmását, El Greco-tól a Bűnbánó Magdolnát, Molenaer-től Péter tagadását, Cranach-tól Salome Keresztelő Szent János fejével és még felsorolni is sok lenne mi mindent láttunk. 1

órás tárlatvezetésbe sűrítette az idegenvezető a főbb látnivalókat. A félötös Sziklatemplom látogatást lekéstük a nagy forgalom miatt. Nem búslakodtunk sokat, kárpótlásként elmentünk a Margit-szigeti zenés szökőkúthoz. Fantasztikus volt a látvány, a zene, a hangulat. Rengeteg ember vette körül, akik székeken, padokon ültek, ki hol talált helyet. Az idő kegyes volt hozzánk egész

nap. Hétágra sütött a nap. Vacsorára értünk vissza a hotelbe, ahol jóízűen elfogyasztottuk az ételt. Utána páran még ottmaradtunk kártyázni, kockapókerezni, beszélgetni. Ennek ellenére korán nyugovóra tértünk.

Másnap a bőséges, svédasztalos reggeli után a Szent Gellért Sziklatemplomot céloztuk meg. A templomot

Folytatás a 16. oldalon →

Kis csapatunk a Szépművészeti Múzeum előtt

1931-ben nyitották meg, amely két részből áll: egy felső, ősi barlangból és egy alsó, a hegy belsejében elhelyezkedő, mesterségesen kialakított sziklaüreg rendszerből. A Magyarország Nagyasszonyaként is emlegetik ezt a pálos templomot. A fő oltáron kívül, egy kis lengyel kápolnát is kialakítottak. Innen az 1255-ben gótikus-neogótikus stílusban épített Mátyás templomhoz buszoztunk. Szerencsénkre most tárt ajtókkal fogadott, nem úgy, mint legutóbb. Ferenc Józsefet, Erzsébet királynét, IV. Károlyt és Zita királynét is itt koronázták meg a Szent Koronával, itt hangzott fel először Liszt Ferenc Koronázási miséje. Gyéren világították meg a templom belsejét, de így is jól lehetett látni pompázatos freskóit, szobrait, főoltárát. Ezen a napon szomorú és esős idő kísérte végig az utunkat a délutáni Várkert Bazár megtekintéséig, ott végre kisütött a nap, elűzte az esőfellegeket. Ezen a területen múlt és jelen, klasszikus és modern, kultúra és szórakozás mind megfér egymás

mellett. Ybl Miklós tervei szerint épült 1875 és 1883 között neoreneszánsz stílusban, az árkádok üzletekkel voltak tele, 1961-től 1984-ig az ifipark is itt működött, a Metró, Bergendy, Omega és más zenekarok adtak itt koncerteket. A felújítás 2013. és 2014. között történt. Megmutatta az idegenvezető azt az óriási rendezvénytermet, ami a 21. századi követelményeknek megfelelően épült. Csak ámultunk és bámultunk. A kertet Sissi alakította ki a mindennapi sétáihoz, rengeteg rózsza és más virágok, bokrok és fák díszítették. Kellemes sétát tettünk itt is.

Ezt követően egy borsétára indulunk a budai várnegyedben. Sok mindent tudtunk meg a budai borokról az idegenvezetőnkől. A séta zárásaként a Várnegyed nyugati pincerendszerében bolyongtunk, majd finom borkóstoláson vettünk részt. Alaposan elfáradt a társaság. Vacsora után (pár kártyázót kivéve) jólesően zuhantunk ágyba.

Az utolsó nap programjaként a Terror Háza Múzeum várt ránk. A 2002-

ben megnyílt kiállítást a XX. századi diktatúrák áldozatainak emlékére hozták létre az Andrássy út 60. szám alatt. Mindenkit mellbe vágott az első teremben vetített filmkockák egyike, amikor bulldózerekkel tolták az emberi tetemeket a gödörbe. Egyébként az egész lehangoló volt. Azt a sok borzalmat végignézni képekben, tárgyokban, vallató szobákban, cellákban. Szörnyű! A letört hangulat után egy vidám ebéddel zártuk az utunkat a Csalánosi Csárdában, mindenki meglegedésére. Késő este értünk haza tele újabb élményekkel.

Természetesen ez a kirándulás sem jöhetett volna létre a két fő támogató nélkül, Bagosi Sándor és a Körösvidéki Vízügyi Igazgatóság jóvoltából, és persze nem utolsó sorban Tokajiné Éva kitartó és jó szervezése elengedhetetlen volt hozzá. Köszönjük szépen!

Murnyák Zsuzsa

PÁLYÁZATI HÍREK

Az „*Árvízvédelmi védvonalak mértékadó árvízszintre történő kiépítése, védvonalak terhelésének csökkentése a Körösökön*” elnevezésű, KEHOP-1.4.0-15-2016-00012 azonosító számú projekt keretében július 16-án sajtónyilvános eseményt tartottunk a Peresi gátörtelepen. Az érdeklődők számára betekintést engedtünk a töltésfejlesztés és a gátörtelep felújításának munkálataiba. A töltésfejlesztés a 61+200 és a 66+000 tkm szelvények között 95%-os készültségi fokon áll, az altalajerősítések megtörténtek. A töltéskoronán épülő út alapanyagának helyszíni deponálása, illetve az útalap kivitelezése folyik. A Zsófi-majori bekötőút felújítása befejeződött. A Peresi gátörtelepen a munkáspihenő és a melléképület nyílászáróinak cseréje után a felújítás folytatódott a munkáspihenő épületgépészeti és villanszerelési

munkáival. Az épületet bevakolták, a tető hibáit kijavították. A szertár és a melléképület meszelése már megvalósult. Az új szolgálati lakás belső és külső vakolása elkészült, a tetőcserép a helyére került. A Soczózugi

útfelújítás tervezési munkálatai elkezdődtek.

„*Körös-ladányi duzzasztó rekonstrukciója*” című KEHOP pályá-

Folytatás a 17. oldalon →

A töltéskoronán épülő út munkálatai

A duzzasztó mellett elkészült szolgálati lakások és melléképületek

zat keretében szeptember 18-án sajtónyilvános szakmai napot tartottunk a duzzasztónál. A rendezvényen megtekinthetőek voltak az eddig elkészült fejlesztések. A szakmai napon köszöntő beszédet mondott Lúczy Gergely igazgatóságunk műszaki igazgatóhelyettese, ezt követően a Kötviép'B Kft. képviselőjében Tóth Károly projektvezető részletes beszámolót tartott a rekonstrukció elemeiről, majd körbe is vezette a megjelenteket a duzzasztó területén. A beruházás során a szolgálati lakások már elkészültek. Az útburkolatok felújítása jelenleg is folyamatban van, mely kiterjed az üzemi utak hibáinak javítására, süllyedések megállítására, a parkoló felújítására és az épület körüli járdák rendbetételére. Az útépitési munkák befejezését a vállalkozó október-november hónapra tervezi. A duzzasztó ideiglenes elzáró táblái (Schön-bakok) számára új fedett raktár épül, melynek tereprendezési munkálatait végzik. Jelenleg a jobb oldali nyílásban - az ideiglenes elzárás által biztosított víztelenített munkatéren - a fölzárás és beton felületek felújítása folyik.

A „Szeghalmi belvízrendszer vízrendezési főműveinek rekonstrukciója” elnevezésű, KEHOP-1.3.0-15-2015-00002 regisztrációs számú projektben a nyáron tovább folytatódtak a kivitelezé-

si munkák. Elkészült a Szeghalmi megcsapoló-csatorna kotrása a 0+000 – 3+327 fm szelvények között. Szintén kész a csatorna torkolati műtárgyának részű helyreállítása, valamint az 1+102 fm-ben levő műtárgy rekonstrukciója. A Szeghalmi gyűjtőcsatorna I. ütem kotrása (8+000 – 15+023 fm közt) és depónia rendezése befejeződött. A csatorna 14+399 fm-ben levő műtárgy rekonstrukciója a kapcsolódó mederburkolatok helyreállításával folyamatban van. Elkészült a Szeghalmi főcsatorna kotrása a 1+655 – 3+799 fm szelvények között. A hidromechanizációs kotráshoz szükséges zagykazetták

helyének előkészítése a humusz letermelésével és deponálásával kezdődött meg. A Kernye I. és Kernye II. szivattyútelepek előtt megépítésre kerülő automata gépi gereb terület előkészítő munkái elkészültek (terület letakarítás, cserjeirtás, terület rendezés). A Szeghalmi övcsatornán biológiai támfal építési munkák folynak, melyet a későbbi kotrásból kikerülő iszap depónia elhelyezése miatt szükséges megépíteni. Eddig mintegy 750 fm készült el a 12+089 – 13+468 fm között, az építés folyamatos.

A kiviteli tervek közül már csak két-tő nem készült el, tervezés alatt van a Macskási sztp. rekonstrukciója, illetve a Szeghalmi gyűjtőcsatorna II. ütemének kotrási terve, melyeket TBB keretében hagy majd jóvá igazgatóságunk.

A „*Belvízvédelmi szivattyútelepek fejlesztése és rekonstrukciója*” című KEHOP-1.3.0-15-2016-00011 azonosító számú projektben, a Vargahosszai-csatornán mederkotrás, a mozgó gereb műtárgyának alapásása, zsaluzása, betonacél szerelés, műtárgy bontási munkák folytak júliusban. A már felújított, és a helyére visszaépített első szivattyú után, jelenleg a második szivattyú kisse-

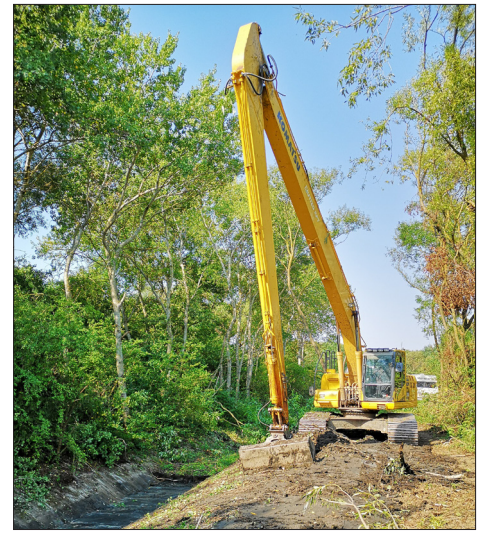
Folytatás a 18. oldalon →

Szeghalmi övcsatorna biológiai támfal építés

Mozgó gereb műtárgy zsaluzás, betonozás

Holt-Sebes-Körös Határér-összekötő-csatorna iszapeltávolítási munkái a Belvíz II. projekt keretében

relését, műhelybe szállítását, hiba feltárását, felújítását végzik.

A mozgó gereb műtárgy oldalfalainak betonozása, az oldalfal melletti földfeltöltés készítése megtörtént, továbbá a rézsűburkolat építése és a földem betonozása van folyamatban.

A „*Belvízcsatornák fejlesztése és rekonstrukciója II.*” KEHOP pályázat célja az EU Vízkéretirányelvvel összhangban a belvízi biztonság nö-

velése, a régió vízkárérzékeny területeinek csökkentése, a főcsatornák megfelelő paraméterekkel rendelkező műszaki állapotának megteremtése. A tervezett beruházás 7 vízügy területén zajlik, igazgatóságunknál 71 csatornán történik beavatkozás. Összeségében 426 km hosszban növényzet- és iszapeltávolítási munkák, gyökérvágás, depóniarendeztés és áteresztakarítás történik. A rekonstrukciós munkák

elvégzéséhez a csatorna hozzáférés, azaz a járótút építés is a munkák részét képezi. Az üzembiztonság helyreállítása érdekében 35 vízkormányzó műtárgyat, 15 szivattyúzási helyet is felújítunk a projekt során.

Kovátsné Polgár Karolina
Szekerczés Viktória
Kopcsák András
Schroff Csaba

Személyügyi híreink

Igazgatóságunknál közalkalmazotti munkaviszonyt létesített:

- **Balogh Boglárka** felszíni vízkészlet-gazdálkodási ügyintéző 1 munkakörben, 2019. július 1-től 2021. április 23-ig határozott időre a Vízvédelmi és Vízyűjtő-gazdálkodási Osztálynál.
- **Kovács István** szivattyútelep-kezelő 2 munkakörben, 2019. július 1-től a Műszaki Biztonsági Szolgálatnál.
- **Kukla Zsombor** vízrajzi ügyintéző 1 munkakörben, 2019. július 8-tól 2021. június 30-ig határozott időre a Vízrajzi Monitoring Osztálynál.
- **Szűcs Péter** vízminőségvédelmi referens munkakörben, 2019. július 15-től a Vízvédelmi és Vízyűjtő-gazdálkodási Osztálynál.
- **Pardi Imre** szivattyútelep-kezelő 1 munkakörben, 2019. július 25-től a Műszaki Biztonsági Szolgálatnál.
- **Brandt Vivien** közfoglalkoztatási ügyintéző munkakörben, 2019. július 1-től 2019. december 31-ig határozott időre a Közfoglalkoztatási Önálló Csoportnál.
- **Bencsik Imre** osztályvezető munkakörben, 2019. augusztus 5-től a Vízvédelmi és Vízyűjtő-gazdálkodási Osztálynál.
- **dr. Juhász Ádám** jogi referens munkakörben, 2019. szeptember 5-től az Igazgatási és Jogi Osztálynál.
- **Tóth Sándor** erdészeti ügyintéző 1 munkakörben, 2019. szeptember 9-től az Árvízvédelmi és Folyószabályozási Osztálynál.
- **Székely Szilamér** művezető 2 munkakörben, 2019. szeptember 12-től a Műszaki Biztonsági Szolgálatnál.

Igazgatóságunknál közalkalmazotti munkaviszonya öregségi nyugdíjba vonulása miatt megszűnt:

- **Kiss Károly** kiemelt gépkezelő 1 munkakörben, 2019. szeptember 1-én a Műszaki Biztonsági Szolgálatnál.
- **Kardos Bálint** gát-és csatornaőr 1 munkakörben, 2019. szeptember 13-án a Műszaki Biztonsági Szolgálatnál.

Igazgatóságunknál közalkalmazotti munkaviszonya megszűnt:

- **Dina Gábor** szakágazati vezető munkakörben, 2019. augusztus 28-án a Vízügyi és Vízügytő-gazdálkodási Osztálynál.
- **Kovács István** szivattyútelep-kezelő 2 munkakörben, 2019. szeptember 26-án a Műszaki Biztonsági Szolgálatnál.

Jubileumi jutalom:

25 éves jubileumi jutalomban részesült:

- **Pataki László** szivattyútelepi főgépész 2, Műszaki Biztonsági Szolgálatnál. /2019.06.28./

30 éves jubileumi jutalomban részesült:

- **Kiss Sándor** gát-és csatornaőr 1, Gyulai Szakasz mérnökség. /2019.07.01./
- **Kőváriné Szabó Erzsébet** árvízvédelmi referens, Árvízvédelmi és Folyógazdálkodási Osztály. /2019.09.01./
- **Betkó József** területi felügyelő 2, Szeghalmi Szakasz mérnökség. /2019.09.13./

40 éves jubileumi jutalomban részesült:

- **Serb Lajos** szivattyútelep-kezelő 1, Műszaki Biztonsági Szolgálatnál. /2019.07.02./

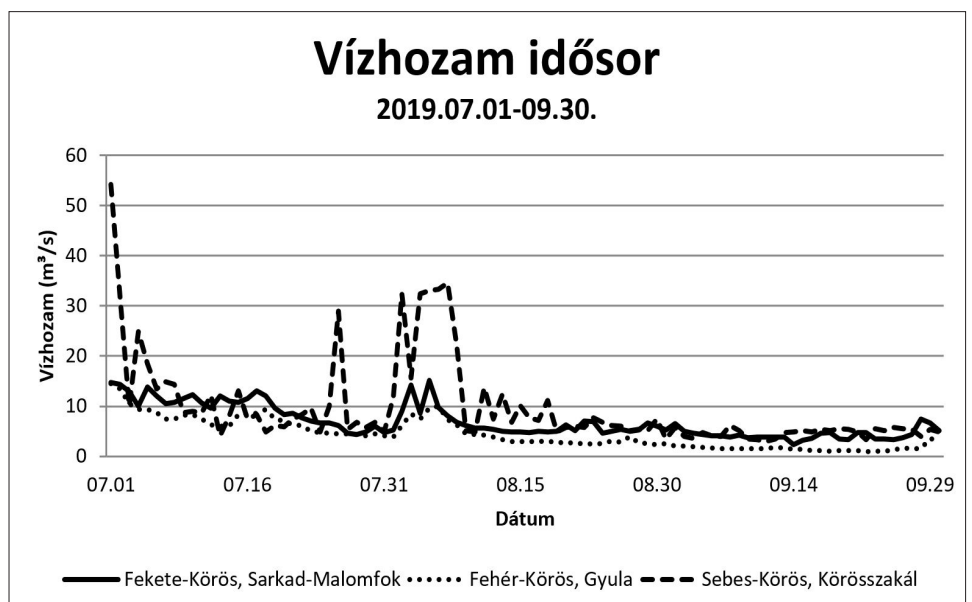
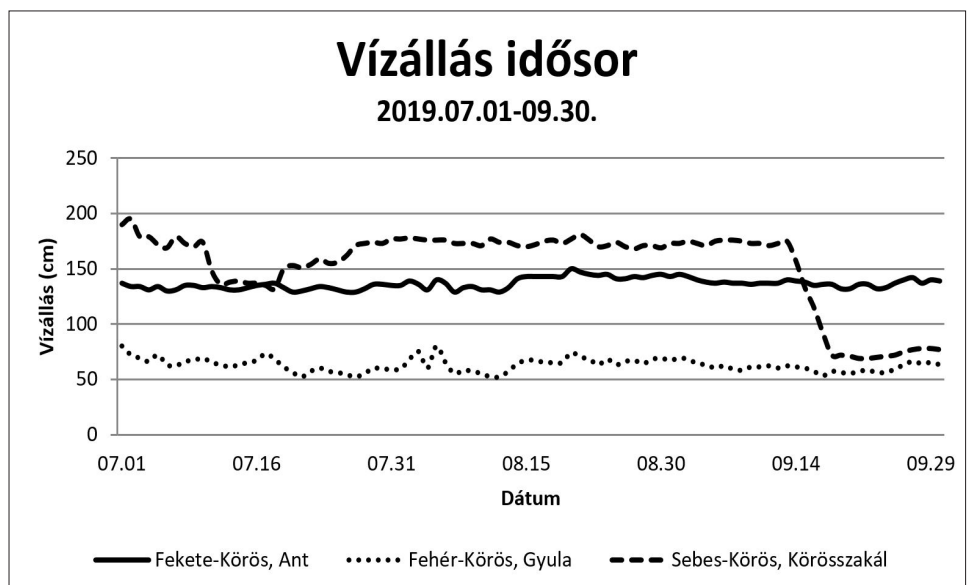
Hidrológia

A Körösök vízgyűjtőjén július, augusztus és szeptember hónapokban nyugodt vízjárást lehetett tapasztalni, csak kismértékű vízszintingadozások jelentkeztek. Az ingadozások közül a legjelentősebb a szeptember hónap közepén bekövetkezett Sebes-Körös országhatár közeli vízszintcsökkenése volt. A nyári hónapok folyamán a Fehér-Körös és a Fekete-Körös vízállása a kevés csapadék, illetve a duzzasztás miatt csak kis mértékben változott.

A határon túlról érkező vízmennyiségek jelentősen váltakoztak, majd a negyedév végéig folyamatos csökkenő tendenciát mutattak.

A vízkészlet növelése érdekében – szakaszosan – folytatódott a tiszai víz betáplálása a Körös rendszerbe. A betáplálás 4 ágon keresztül történt. A Keleti-főcsatornán keresztül Bakonszegnél a Berettyóba, a Hortobágy-Berettyó-főcsatornán keresztül Ágotánál, a Nagykunsági-főcsatorna nyugati ágán Öcsödnél, és a keleti ágon Túrkevénnél. A Nagykunsági-főcsatornán betáplált víz folyamatosan, de kis mennyiségben érkezett.

Kukla Zsombor

Hidrometeorológia

2019. harmadik negyedében a tavasz végi-nyár eleji csapadéktöbbletet hozó időszak az ellenkezőjére fordult, és a hátról két hónapban is kevesebb eső hullott a sokéves átlagnál, ugyanez a fordulat pedig a hőmérséklet alakulásában is megfigyelhető volt. Júliusban még érződött a megelőző időszak csapadékos időjárásának hatása, ugyanis a havi 22 °C-os átlaghő, ha nem is sokkal, de 1 °C-kal hűvösebb volt a sokéves átlagnál. Ebben a hónapban a hőmérséklet alakulásában megfigyelhető a kezdeti, viszonylag melegebb időjárást követő hullámvölgy, melyet a hó közepén lehullott nagyobb mennyiségű eső okozott, majd ismét melegedés következett. A legmagasabb napi hőmérsékleti érték 35 °C volt, melyet Elek és Méhkerék állomásokon mértek, a legalacsonyabb nappalinak pedig 12,3 °C-os érték bizonyult, melyet szintén Méhkerék állomáson mértek.

Augusztus - az előző hónapokkal ellentétben - jóval melegebb volt, mely jelentős részben a csapadék nagymértékű csökkenésének tudható be. A havi átlag (23,9 °C) több mint 1 °C-kal múlta felül az e hónapoz tartozó sokéves értéket (22,7 °C). Habár a kezdeti hullámvölgy, de összességében melegebb időjárást követően nagymértékű zuhanás figyelhető meg, az ezt követő jelentős felmelegedés határozta meg a hónap

átlaghőmérsékletét. A legmagasabb mért hőmérséklet 38 °C volt, melyet júliushoz hasonlóan Elek és Méhkerék térségében mértük, a legalacsonyabb értéket pedig július mintájára szintén Méhkerék szolgáltatta 14,1 °C-kal.

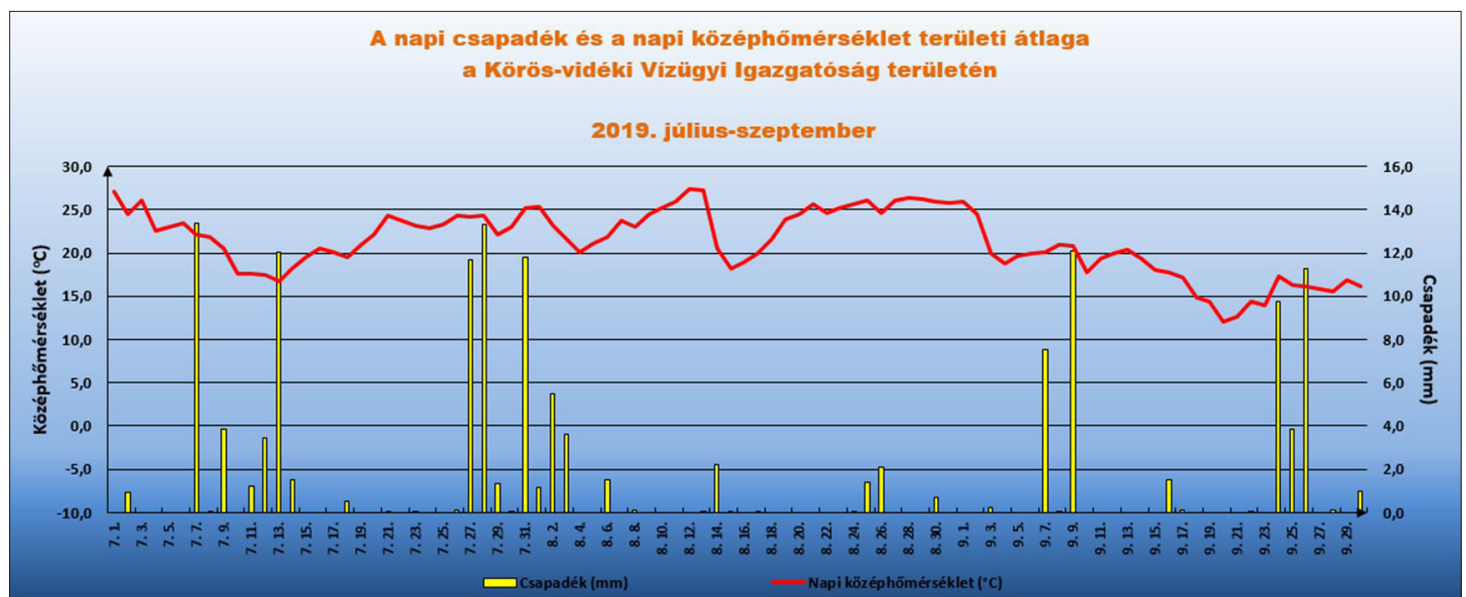
Szeptemberben már mérséklődött a havi átlaghőmérséklet különbsége a sokéveshez képest, de mindent összevetve még mindig melegebb időjárásról beszélhetünk. Minderről a havi átlag tanúskodik, mely 17,9 °C volt, ez pedig 0,7 °C-kal több a sokéves értéknél (17,2 °C). A legmagasabb mért érték 36 °C volt, melyet az augusztusi hőség folytatásaként a hónap első napján Eleken mértek. A legalacsonyabbat is ez az állomás adta, karöltve Méhkerékkel, mely számokban kifejezve mindössze 2 °C volt.

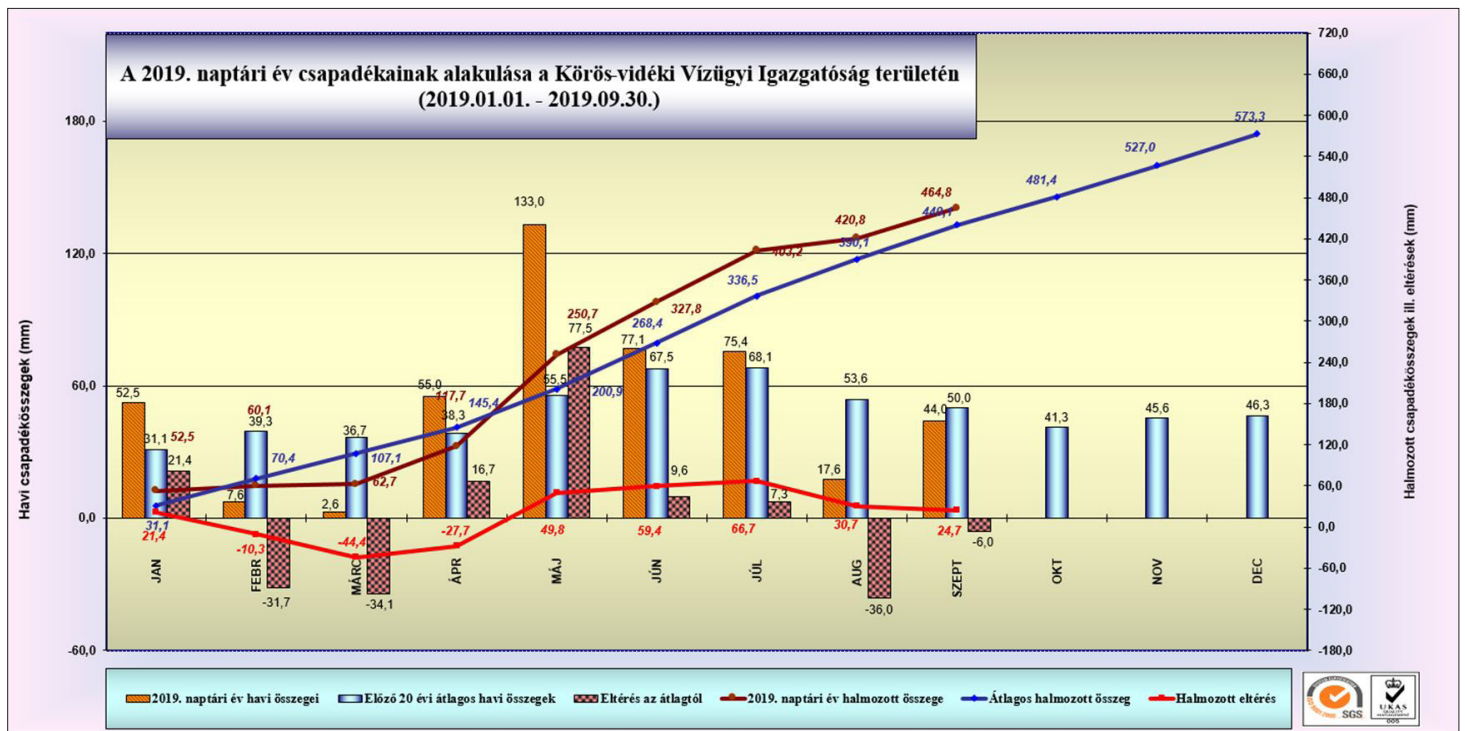
Mint ahogy az előzőekben leírtuk júliusban még csekély mértékben, de folytatódott a csapadékos időszak (bár a léghőmérséklet ekkor már alkalmanként megmutatta erejét). A lehullott csapadék a sokéves érték (68,0 mm) fölé kúszott, a havi területi átlag 75,4 mm volt. A KÖVIZIG területén ebben a hónapban a legtöbb csapadékot Békéscsabán mértük, ahol a havi érték 137,2 mm-e mellett érdemes megemlíteni, hogy a napi csapadékok sorában ez az állomás kétszer is 40 mm feletti

értéket adott, az állomás havi mennyiségének legnagyobb részét tehát ez a villámzivatar tette ki. A legkevesebb havi csapadékot ezzel ellentétben Nagytóti állomáson mérték, ahol mindössze 40,9 mm értéknél állt meg a havi összeg. A hónapban a csapadék időbeni eloszlása egyenlőtlen volt. A hónap első felének vége felé, illetve a hónap végén hullott az eső nagy része. Augusztusban a megelőző hónapokkal ellentétben jelentős csapadékhiány (és aszályveszély) alakult ki. A havi átlag (18,1 mm) jóval a sokéves érték (53,6 mm) alatt maradt. Az a kevés csapadék, legfőképp a hónap elején esett, a maradék szórványosan a hónap többi részén. A legmagasabb havi összeget Csudaballa állomás érte el, ahol e hónapban 44,9 mm hullott, míg a legkevesebbet Kondoros állomáson mérték, ahol mindössze 3,1 mm csapadék volt.

Szeptemberben már némileg csökkent a hiány, habár még nem igazán beszélhetünk a csapadékszegény időszak végéről. A havi területi átlag 44,0 mm volt, mely mindössze 6 mm-rel tér el az e havi sokéves értéktől (50,0 mm). A csapadék eloszlása az előző hónapoz hasonlóan nem volt egyenletes, két komolyabb részletben hullott le a hónap első és második felének közepén. A legtöbb esőt Mezőberény állomás szolgál-

Folytatás a 21. oldalon →

tatta, ahol 68,3 mm-t mértek, míg a legkevesebb csapadékot adó állomásnak Mezőgyán bizonyult (32,4 mm).

A havi átlagos talajvízszint (a havi gyorsjelentő kutak adatai alapján) a július-szeptember időszakban 429 cm-en volt (peremmagasságtól számítva), mely mindössze 43 cm-rel volt alacsonyabban a sokéves (385 cm) szinthez képest. Júliusban a ne-

gyedéves eltéréshez hasonlólt produkáltak a kutak, ezen hónap (400 cm) külön önmagában is 43 cm-rel maradt el a sokévestől (357 cm). A tendencia csökkenő talajvízszintet mutatott augusztusban is, amikor a havi átlag 436 cm volt, viszont a sokéveshez (399 cm) képest kisebb volt az eltérés. A vizsgált negyedévben szeptember folyamán volt a legalacsonyabban a havi átlagos talajvízszint, ekkor ugyanis 449 cm-t

mértek igazgatóságunk gyorsjelentésű talajkútjai, mely a sokéves 399 cm-hez képest 49 cm-es eltérést mutatott. Összességében az állapítható meg, hogy a negyedév folyamán stabilan csökkent az átlagos talajvízszint, habár a sokéves értékekhez tartozó egyenkénti összevetés változatos.

Kiss Kornél

